

Papa Francesc: "Déu sap esperar"

El Papa Francesc en la seva darrera audiència va parlar del Déu misericordiós i va dir que Déu sempre espera i és fidel a l'amor pels seus fills com una mare.

15/01/2016

Audiència, dimecres 13 de gener de 2016

4. El Nom de Déu, el Misericordiós

Estimats germans i germanes, bon dia!

Avui comencem la catequesi sobre la *misericòrdia en la perspectiva bíblica*, per tal d'aprendre la misericòrdia escoltant allò que Déu mateix ens ensenya mitjançant la Paraula.

Comencem per l'*Antic Testament*, que ens prepara i ens porta a la plena revelació de Jesucrist, en el qual es revela completament la misericòrdia del Pare.

En la Sagrada Escripura, el Senyor és presentat com "*Déu misericordiós*". Aquest és el seu nom, a través d'Ell ens revela, per dir-ho així, la seva cara i el seu cor. Ell mateix, com ens diu el Llibre de l'Èxode, revelant-se a Moisès s'autoddefineix així: «*El Senyor! Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor*» (Ex 34,6). Trobem també aquesta fórmula en altres textos, amb algunes variants, però

sempre s'insisteix en la misericòrdia i en l'amor de Déu que no es cansa mai de perdonar (cf. *Gn* 4,2; *Gl* 2,13; *Sal* 86,15; 103,8; 145,8; *Ne* 9,17).

Vegem juntes, una per una, aquestes paraules de la Sagrada Escripura que ens parlen de Déu.

El Senyor és “*misericiordiós*”: aquesta paraula evoca una actitud de tendresa com la d'una mare cap al seu fill. De fet, la paraula hebraica que s'empra en la Bíblia fa pensar en les entranyes o també en el si de la mare. Per això, la imatge que suggereix és la d'un Déu que *es commou i s'entendreix per nosaltres* com una mare quan agafa el seu nadó, desitjant només estimar, protegir, ajudar, disposada a donar-ho tot, fins i tot a ella mateixa. Aquesta és la imatge que suggereix aquesta paraula. Un amor, per tant, que es pot definir en el bon sentit “*visceral*”.

Després està escrit que el Senyor és “*compassiu*”, en el sentit que té la gràcia, que té compassió i, en la seva grandesa, s'inclina sobre el qui és feble i pobre, *sempre preparat per acollir, per comprendre, per perdonar*. És com el pare de la paràbola explicada en l'Evangeli de Lluc (cf. *Lc 15,11-32*): un pare que no es tanca en el ressentiment per l'abandó del fill petit, en canvi segueix esperant-lo – l'ha engendrat- , i després corre vers ell i l'abraça, no li deixa ni tan sols acabar la seva confessió -com si li tapés la boca-, tan gran és l'amor i la joia per haver-lo trobat; i després se'n va també a cridar el fill gran, que està enfadat i no vol fer cap celebració, el fill que ha restat a casa però vivint més com un servent que no pas com un fill, i també el pare s'inclina sobre ell, el convida a entrar, mira d'obrir el seu cor a l'amor, perquè ningú no sigui exclòs de la festa de la misericòrdia. La misericòrdia és una festa!

Aquest Déu misericordiós també es diu que és “*lent per al càstig*”, literalment, “de respiració llarga”, és a dir, amb la *respiració ampla de la paciència i de la capacitat de suportar*. Déu sap esperar, els seus temps no són els temps impacients del homes; Ell és com el pagès savi que sap esperar, deixa temps perquè creixi la bona llavor, malgrat la zitzània (cf. *Mt 13,24-30*).

I finalment, el Senyor es proclama “*fidel en l'amor*”. Que n'és de bonica aquesta definició de Déu! Aquí hi és tot. Perquè Déu és gran i poderós, però aquesta grandesa i poder es despleguen en l'amor, nosaltres tan petits, tan incapaços. La paraula “*amor*”, utilitzada aquí, significa *l'afecte, la gràcia, la bondat*. No és l'amor de telenovel·la... És l'amor que fa el primer pas, que no depèn dels mèrits humans sinó d'una immensa gratuïtat. És la preocupació divina que res pot aturar, ni tan sols el

pecat, perquè sap anar més enllà del pecat, vèncer el mal i perdonar-lo.

Una “*fidelitat*” sense límits: aquesta és l'última paraula de la revelació de Déu a Moisès. La fidelitat de Déu no falla mai, perquè el Senyor és el Vigilant que, com diu el salm, no s'adorm sinó que vetlla contínuament sobre nosaltres per portar-nos a la vida:

*«Que no deixi relliscar el teu peu,
ni s'adormi el qui et guarda.*

El guardià d'Israel mai no s'adorm,
Sempre vigila.

[...]

El Senyor et guarda de tota desgràcia:
et guarda la vida.

El Senyor et guarda tots els teus passos,

ara i per tots els segles» (Sl 121,3-4.7-8).

I aquest Déu misericordiós és fidel en la seva misericòrdia i sant Pau diu una cosa bonica: encara que tu no li siguis fidel, Ell serà sempre fidel perquè no pot renegar de si mateix. La fidelitat en la misericòrdia és pròpiament l'èsser de Déu. I per això Déu és totalment i sempre fiable. Una presència sòlida i estable. Aquesta és la certesa de la nostra fe. I aleshores, en aquest Jubileu de la Misericòrdia, confiem-nos plenament a Ell, i experimentem la joia de ser estimats per aquest *“El Senyor! Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor”*.